

Молодий кошунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX № 91 [2507]. СУБОТА, 29 ЛИПНЯ 1978 року. Газета виходить з 1939 року Ціна 2 коп.

УЧАСНИКАМ ХІ ВСЕСВІТНЬОГО ФЕСТИВАЛЮ МОЛОДІ І СТУДЕНТІВ „ЗА АНТИІМПЕРІАЛІСТИЧНУ СОЛІДАРНІСТЬ, МИР І ДРУЖБУ“

Дорогі друзі!

Сердечно вітаю вас, учасників ХІ Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, посланців мільйонів юних борців за мир, безпеку і співробітництво народів, за роззброєння, національну незалежність, демократію і соціальний прогрес.

Участь у фестивалі юнаків і дівчат різних політичних переконань і філософських поглядів є ще одним відроджувальним підтвердженням прагнення широких верств молодого покоління з'єднувати свої зусилля в боротьбі за мирне і щасливе майбутнє людства.

Сьогодні міжнародний молодіжний і студентський рух вносить значний вклад у боротьбу миролюбної громадськості за усунення нової світової війни, за зміцнення процесу розрядки, досягнення взаєморозуміння і дружби між народами. Молодь гаряче прагне примножити успіхи політики миру і міжнародного співробітництва і разом з тим виявляє цілком виправдану тривогу з приводу небезпечних спроб повернути світ до часів «холодної війни».

Потрібно ще чимало зусиль для того, щоб подолати опір реакційних і імперіалістичних кіл імперіалізму на шляху утвердження принципів мирного співіснування, зміцнення миру і міжнародної безпеки, припинення гонки озброєнь і переходу до практичних заходів по роззброєнню.

Радянський Союз і далі неухильно йтиме ленінським зовнішньополітичним курсом, послідовно втілюючи в життя висунуту XXV з'їздом КПРС програму дальшої боротьби за мир і міжнародне співробітництво, за свободу і незалежність народів.

Радянські люди сповнені рішучості добиватися припинення небезпечної для світу гонки озброєнь, заборони створення нових видів і систем зброї масового знищення, робити все для зміцнення розрядки міжнародної напруженості.

Одним з найважливіших міжнародних завдань нашої країни вгаєас ліквідацію існуючих вогнищ напруженості, протидію імперіалістичній політиці колоніалізму і расизму, ущемлення рівноправності й незалежності народів Азії, Африки і Латинської Америки.

Дорогі друзі! Переконаний, що учасники ХІ Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, які зібралися на землі соціалістичної Куби — героїчного острова Свободи, внесуть вагомий вклад у зміцнення антиімперіалістичної солідарності, намітять нові перспективи спільної діяльності в інтересах зміцнення миру і дружби між народами.

Від душі бажаю успіху вашому фестивалю!

Л. БРЕЖНЕВ.

УРОЖАЙ-78

СТЕНД ЖИВІВ

НА 27 ЛИПНЯ В ГОСПОДАРСТВАХ ОБЛАСТІ СКОШЕНО РАННІ
ЗЕРНОВІ КУЛЬТУРИ НА ПЛОЩІ 240,1 ТИСЯЧІ ГЕКТАРІВ.
ОБМОЛОЧЕНО ВАЛКИ НА ПЛОЩІ 65 029 ГЕКТАРІВ.
УСЬОГО НАМОЛОЧЕНО ЗЕРНА 193 946 ТОНН.

НА ПРИЗ „ЗОЛОТИЙ КОЛОС“

Сьогодні попереду серед комбайнерів:

Валерій ГЛУЩЕНКО з колгоспу імені Фрунзе Долинського району — комбайном «Колос» скошив хліб на 110 гектарах, намолотив 4067 центнерів зерна.

Андрій ТРЮХАН з радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району — комбайном «Колос» скошив зернові на 84 гектарах, намолотив 3791 центнер хліба.

Сергій ДОВГОПОЛ з колгоспу «Зоря» Онуфріївського району — комбайном «Колос» намолотив на 107 гектарах 3751 центнер хліба.

Віктор МИКОЛЕНКО з колгоспу «Перше травня» Петрівського району — комбайном «Колос» на площі 81,8 гектара намолотив 3563 центнери зерна.

Володимир ТИШИК з радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району — комбайном «Колос» зібрав урожай із 62,5 гектара, намолотив 2760 центнерів зерна.

Анатолій СОЛОНЬКО з колгоспу імені Суворова Устинівського району — комбайном «Нива» скопив зернові на 115 гектарах, намолотив 2760 центнерів хліба.

Василь ШИПОВСЬКИЙ з колгоспу імені Леніна Долинського району — комбайном «Колос» на 72 гектарах намолотив 2534 центнери зерна.

Георгій ГРУЗД з колгоспу

імені Горького Долинського району — комбайном «Колос» зібрав від урожаю 75-гектарну площу, намолотив 2425 центнерів зерна.

Віктор БАБІЖЕЦЬКИЙ з колгоспу імені Дзержинського Устинівського району — комбайном «Колос» на 97 гектарах намолотив 2315 центнерів зерна.

Серед молодих жаткарів: Микола ОДОВЕНКО з колгоспу «Росія» Олександрійського району — жаткою ЖРС-4.9 поклав у валки зернові на 137 гектарах.

Григорій ІЛЬЧЕНКО з колгоспу імені В. Ульянова цього ж району — жаткою ЖВН-6.0 скошив хліб на 133 гектарах.

Василь РУДИЙ з колгоспу імені XX з'їзду КПРС Новоукраїнського району — жаткою ЖВН-6.0 скопив на звал хліб на 105 гектарах.

Віктор БЕЗРУКАВНИЙ з колгоспу «Родина» Долинського району — жаткою ЖРС-4.9 скопив на звал зернові на 95 гектарах.

Серед молодих шоферів: Микола ГРИНЕНКО з колгоспу імені Петровського Устинівського району — автомобілем ГАЗ-53 перевіз 4800 центнерів зерна.

Леонід РОМАНОВ з Долинського районного об'єднання «Сільгосптехніка» — автомобілем «Урал» перевіз 2390 центнерів хліба.

● АЛЛО, ГОВОРІТЬ КОРПУНКТ!

У колгоспі «Україна» Кіровоградського району добре знають роботу сім'ю Дяченків. Микола Тихонович працює механізатором, здобув собі славу одного з кращих спеціалістів. Він завжди добивається високого врожаю на жнивних. І до цього горічної косовиці він підготувався старанно. Надійно полагодив свого комбайна СК-4. Хоча машина давно відпрацювала амортизаційний строк, але в руках досвідченого майстра вона діє безвідмовно.

Батьковою дорогою пішов син — комсомолец Олександр Дяченко. Він іще молодий, але завзято, ставленням до справи, майстерністю мало в чому поступається батькові — його ж бо школу пройшов, дяченківську. Микола Тихонович і Олександр одними з перших почали збирання. Робота це, як відомо, трудомістка, складна. Та Дяченки показують зразки самовідданої праці. Обоє щодня виконують три норми за зміну при високій якості роботи. На сьогодні першість у змаганні веде Дяченко-старший. За ним — син.

Отак і працюють, змагаються між собою батько з сином, комуніст і комсомолец.

М. СТЕПНЯК.

Контрольний екземпляр

РОЗУМ, ЧЕСТЬ І СОВІСТЬ НАШОЇ ЕПОХИ

27 липня в Києві відбулася наукова конференція, присвячена 75-річчю II з'їзду РСДРП і 60-річчю I з'їзду Компартії України. Її організували Інститут історії партії при ЦК Компартії України — філіал Інституту марксизму-ленінізму при ЦК КПРС, Вища партійна школа при ЦК Компартії України, секція суспільних наук АН УРСР і Міністерство вищої та середньої спеціальної освіти УРСР.

У конференції взяли участь члени і кандидати в члени ЦК Компартії України, які працюють у Києві і Київській області, перші секретарі обкомів партії, голови обкомів міськвиконкомів і Київського міськвиконкому, завідувачі відділами пропаганди і агітації, науки і учбових закладів обкомів і Київського міського партії, секретарі ЦК ЛКСМУ, обкомів і Київського міського комсомолу, які займаються питаннями ідеологічної роботи, вчені-суспільствознавці, ветерани партії, відповідальні працівники апарату ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради і Ради Міністрів УРСР, республіканських міністерств і відомств. На конференції були присутні генеральні консули соціалістичних країн у Києві.

Тривалими оплесками зустріли учасники конференції товариші В. В. Щербинського, М. М. Борисенка, О. Ф. Ватченка, О. П. Ляшка, П. Л. Погребняка, В. О. Сологуба, О. А. Титаренка, В. В. Федорчука, І. О. Герасимова, В. Ю. Маланчука, Я. П. Погребняка. Вступним словом конференцію відкрив кандидат у члени Політбюро, секретар ЦК Компартії України В. Ю. Маланчук.

З доповіддю «Велика ленінська партія — партія революційної боротьби і комуністичного творення» на конференції виступив тепло зустрінутий присутніми член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Щербинський.

Шлях, пройдений партією від II до XXV з'їзду, переконливо свідчить, що жодна політична організація ніколи не справляла такого величезного впливу на хід світового революційного процесу, який справила і справляє своєю титанічною революційно-перетворюючою діяльністю партія Леніна.

В рядах великої партії Леніна велику школу класової боротьби за соціальне і національне визволення трудящих пройшли більшовицькі організації України. 60 років тому, у липні 1918 року, на I з'їзді КП(б)У, завершився процес об'єднання їх у Компартію України — бойовий загін партії інтернаціоналістів-ленінців.

Характеризуючи роль В. І. Леніна як творця марксистської партії нового типу, Л. І. Брежнев підкреслює: «Створення і гартування такої партії — партії більшовиків — стало справою його життя. Йшлося про партію, здатну очолити маси і повести їх на бій з царизмом, партію, готує не тільки відвоювати Росію у поміщиків і буржуазії, але й управляти Росією, забезпечити торжество диктатури пролетаріату. За таку партію Ленін непримиренно боровся з меншовиками, з троцькістами, з різного роду опортуністами. Партія нового типу — це, товариші, найвище втілення нерозривної єдності революційної теорії і революційної практики. Це величезна спадщина, залишена Леніном всесвітньому революційному рухові, будівництву соціалізму і комунізму».

Неминуче, всесвітньо-історичне значення II з'їзду РСДРП полягає у тому, що на ньому завершився процес об'єднання революційних марксистських організацій, було утворено пролетарську партію нового типу, партію більшовиків — партію великого Леніна.

Другий з'їзд РСДРП ознаменував докорінний поворот в історії не тільки російського, а й міжнародного робітничого руху.

Утворення партії нового типу дало можливість практично приступити до виконання історичного завдання — повалення царизму і влади буржуазії, завдання, яке зримо постало перед робітничим класом Росії і яке, як підкреслює В. І. Ленін, було найбільш революційним з усіх найближчих завдань пролетаріату якої б то не було іншої країни.

Під випробуванням керівництвом Комуністичної партії радянський народ — справжній творець своєї історії — досяг найважливішого історичного рубежу на шляху до комунізму — побудував розвинуте соціалістичне суспільство.

Чим далі просуваємось ми вперед, чим більше завдання розв'язує Комуністична партія, тим більше зростає її керівна роль.

Залишаючись за своєю природою і характером авангардом робітничого класу, підкреслює товариш В. В. Щербинський, КПРС разом з тим стала партією всього радянського народу. Вона об'єднує в своїх рядах понад 16 мільйонів комуністів — найбільш гідних представників усіх класів, соціальних верств і груп, усіх націй і народностей нашої великої Батьківщини. 42 проценти членів партії за своїм соціальним станом — робітники, 13,6 проценти — колгоспники, близько 20 процентів — представники технічної інтелігенції, більш як 24 проценти — діячі науки, літератури, мистецтва, працівники освіти, охорони здоров'я, апарату управління, військовослужбовці.

І нині, через 75 років після II з'їзду РСДРП, все так само актуально стоїть вимога, висунута ще нью В. І. Леніном: підносити звання і значення члена партії вище, вище і вище. Кожен член партії, підкреслював Ленін, є відповідальним за партію, і партія є відповідальною за кожного члена.

Три чверті століття відділяють нас від II з'їзду РСДРП, сказав на закінчення товариш В. В. Щербинський. Це були славі роки, наповнені великими історичними зверненнями. Революційна боротьба проти капіталізму і самодержавства, перемога Жовтневої революції, встановлення диктатури пролетаріату, побудова розвинутого соціалізму, творення комуністичного суспільства — такий шлях нашої ленінської партії.

II з'їзд РСДРП і його всесвітньо-історичне значення — тема наукового повідомлення, з яким виступив на конференції головний редактор журналу «Вопросы истории КПСС» професор О. П. Косыльников. Питанням роботи I з'їзду КП(б)У, утворення Компартії України присвятив своє повідомлення директор Інституту історії партії при ЦК Компартії України — філіалу Інституту марксизму-ленінізму при ЦК КПРС член-кореспондент АН УРСР В. І. Юрчик. Виступ першого секретаря Запорізького обкому партії М. М. Всеволозького був присвячений шляхам вдосконалення стилю і методів роботи партійних комітетів радянських і господарських органів, громадських організацій області. На конференції виступили ветерани партії — член КПРС з 1918 року Б. Ю. Васильєв, учасник I з'їзду Компартії України, член КПРС з 1917 року В. М. Федоров.

Виступаючи говорили про героїчний шлях, пройдений нашою партією за 75 років, про блискучі перемоги, здобуті нею на цьому шляху. Успішно справляючись з завданнями всесвітньо-історичного масштабу, будучи керівною і спрямовуючою силою радянського суспільства, КПРС завжди була вірною великому марксистсько-ленінському вченням, завжди була нерозривно зв'язана з народом.

Учасники конференції з великим піднесенням прийняли лист ЦК КПРС, Генеральному секретарю ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР товаришу Л. І. Брежневу.

30 ЛИПНЯ
СПОВНЮЄТЬСЯ
75 РОКІВ
З ДНЯ
ВІДКРИТТЯ
II З'ІЗДУ
РСДРП

II З'їзд РСДРП проходив за кордоном. Перші його засідання відбулися в Брюсселі, а занедбаному кооперативному складі, але місцева поліція змусила делегатів залишити «вільну» Бельгію. Засідання відновилися в Лондоні і тривали до 23 серпня 1903 року.

У роботі з'їзду брали участь 43 делегати з правом ухвалення голосу і 14 чоловік з довірчим голосом. Віком переважали молоді люди. В. І. Ленін тоді було 33 роки, а більшість делегатів — ще менше. Членові Петербурзького комітету токаревів А. В. Шотману і рядові інших делегатів виповнило 23 рік. Незважаючи на молодість, вони мали значний досвід політичної діяльності, а багато хто з них уже зазнавав репресій царського уряду, був у в'язниці і на засланнях. Серед представників старшого покоління в роботі з'їзду брали участь Г. В. Плеханов, І. М. Кірілов та інші, що починали свій революційний шлях ще в народнодопоміжних організаціях.

За політичним напрямом делегатів з'їзду був неоднорідним. Найчисленнішу групу становили тверді іскрильці, очолювані В. І. Леніном. За ними йшли всі робітники (на з'їзді їх було

три), представники партійних комітетів великих промислових центрів. На з'їзді були присутні й противники «Іскри»: «економісти», бундівці, які виражали інтереси дрібнобуржуазних елементів. Частина іскрильців на чолі з Мартовим додержувалась «зигзагової лінії», вступаючи в коаліцію з відкритими опортуністами.

Головне завдання II з'їзду полягало у створенні партії на тих принципових і організаційних засадах, які висунула і розробила «Іскра». Завдання це розв'язувалося у гострій боротьбі з усіх питань, що обговорювались. В. І. Ленін понад сто раз виступав у дебатах, відстоюючи революційні принципи марксизму.

З'їзд прийняв Програму РСДРП — основний документ, що визначає завдання партії і шляхи їх здійснення. Ленін образно назвав її прапором партії, що бореться. У Програмі дано наукову характеристику буржуазного суспільства, доведено неминучість загибелі ка-

піталізму і заміни його соціалізмом — вона відбудеться шляхом соціальної революції і при умові встановлення диктатури пролетаріату. В. І. Ленін надавав особливого значення цій вимозі і відзначав, що питання про диктатуру пролетаріату — найголовніше питання всієї пролетарської класової боротьби. У Програмі РСДРП його поставлено у зв'язку з боротьбою проти опортунізму.

Найближчим завданням робітничого класу в Росії ставилось повалення царизму і встановлення демократичної республіки, здійснення насутишніх програмних вимог пролетаріату, селянства і різних верств суспільства.

Важливе значення мало розв'язання питання про союзників пролетаріату. Програма партії кликала селян на боротьбу за знищення кріпосницьких і станових традицій на селі під керівництвом пролетаріату — справжнього захисника їхніх інтересів. Настало на створення революційного союзу пролетаріату із селянськими масами відіграла важливу роль у розробленні стратегії і тактики більшовиць-

пожвавлення революційної самодіяльності молоді. Всім організаціям партії пропонувалось допомагати її групам та гурткам виробляти цілеспрямований соціалістичний світогляд, серйозно вивчати марксизм.

Підкреслювалась необхідність тісного зв'язку молодіжних груп та гуртків із соціал-демократичними організаціями. В ленінському проекті резолюції містився цей пункт, що закликає остерігатися удаваних друзів молоді — лібералів та есерів, які намагалися відвернути її від серйозного революційного виховання. Але цей пункт було виключено з резолюції за наполяганням Мартова, Троцького та інших опортуністів.

У Програмі РСДРП чітко визначено класовий характер партії. З перших своїх кроків вона стала партією бойового робітничого класу, який пройшов добру школу пролетарської класової боротьби. Ленінське положення про провідну роль партії стало неперушим законом для всіх комуністів.

Прийнята на II з'їзді РСДРП

вим. Боротьба в основному велася за перший параграф Статуту, в якому визначалось поняття члена партії. Ленінське формулювання передбачало створення такої партії, члени якої не самі зараховували б себе до її рядів, а приймалися б однією з партійних організацій, працюючи в ній, підкорялися партійній дисципліні і боролися за проведення в життя партійних рішень.

«Наше завдання, — говорив В. І. Ленін, — оберегти твердість, витриманість, чистоту нашої партії. Ми повинні старатись піднести звання і значення члена партії вище, вище і вище, — і через те я проти формулювання Мартова». Остання копіювала статут німецької соціал-демократії, який не вимагав входження члена партії в одну з її організацій.

Мартову з допомогою антиіскрильців і хитких делегатів удалося протягнути своє формулювання. Більшість партійних організацій незабаром виступила проти нього, і II з'їзд РСДРП змінив мартовське формулювання першого параграфа Статуту ленінським.

Більшість делегатів рішуче відкинула принцип федералізму в побудові партії, на якому наполягали бундівці. З'їзд виступив за інтернаціоналістську побудову партії. Це допомогло згуртувати робітничий клас та інші трудящі маси багатонаціональної Росії в могутню силу, яка розтрощила царське самодержавство і капіталістичний лад. Не дистанції підтримки, представники Бунду пішли зі з'їзду. Пішла й група «економістів». Мартовці втратили своїх вірних союзників.

При виборах центральних установ партії з'їзд закріпив перемогу твердих іскрильців, прийняв пропозицію В. І. Леніна щодо складу цих установ. Відбувся розкол іскрильців на більшовиків і меншовиків. Ленін вважав його одним з головних політичних результатів з'їзду. Розкол привів в остаточному підсумку до утворення двох партій: справді пролетарської, революційної (більшовицької) і дрібнобуржуазної, угодницької (меншовицької).

Об'єднавши у своїх рядах беззавітно відданих і хоробрих бійців революції, ленінська партія більшовиків сміливо повела робітничий клас і всіх трудящих на штурм старого світу.

Л. ШИРИКОВ,
кандидат історичних наук.

НА ШТУРМ СТАРОГО СВІТУ

кої партії, а згодом і всього міжнародного робітничого руху.

До Програми РСДРП було включено вимоги повної рівноправності націй і права націй на самовизначення. Вона кликала грудящих пригноблених національностей Росії, що становили 57 процентів її населення, на боротьбу разом з російським пролетаріатом проти царизму, який проводив політику великоруського націоналізму. Делегати з'їзду висунули націоналістичну позицію Бунду, представники якого виступили з проповіддю єдності єврейського пролетаріату і буржуазії на основі національної культури. З'їзд послідовно відстоював принципи пролетарського інтернаціоналізму.

Висунувши загальнодемократичні вимоги, партія робітничого класу підтримувала всіх борців проти самодержавства. За пропозицією В. І. Леніна з'їзд ухвалив спеціальну резолюцію про ставлення до учнівської молоді. В ній втілювалось

Програма — це справді марксистська програма революційної пролетарської партії. Вона була прикладом творчого аналізу та узагальнення явищ суспільного життя, принципів розв'язання корінних питань робітничого руху, революційної іскрильці, непримиренності до догматизму і ревізійзму. Оцінюючи її значення, В. І. Ленін казав: «Ми на марксистській програмі виховали партію пролетаріату...»

Намітивши програмні завдання партії, з'їзд прагнув створити відповідну організацію, яка б зуміла забезпечити їх здійснення. Проект Статуту, поданий на з'їзд В. І. Леніном, передбачав побудову партії на основі централізму і твердої дисципліни, зрозуміло, при додержанні демократичних норм внутріпартійного життя. Тільки на цій основі можна забезпечити єдність дій усіх організацій партії і кожного її члена.

Проти ленінського проекту Статуту виступили не тільки відкриті опортуністи, а й нестийкі іскрильці на чолі з Марто-

«...1906 року, як ти пам'ятаєш, наша група з участю Володимира Щербатого з Маринної, Микити Косого та Сашка Чорного атопила сищика з Олексіївки. Прізвисько, здається, Аксьонов. Він жив на Пісках, був зв'язаний з головним сищиком Афанасієм Макаренком. Упіймали ми його, коли він ішов з Пісків до Мар'янівки. Обшукали. Знайшли списки людей, яких він видав, і список тих, кого не встиг іще».

Пустили його під лід. Згодом черга дійшла й до Макаренка...
(З листа М. Бобрішеву П. Главіно-му. 20 серпня 1959 р.).

На подвір'я, заснавшись, убігла десятилітня дочка Товстогана. Її рожеве личко розпаліло.

— Дядю Колю! Там вас по всіх дворах шукають! Усіх розпитують, чи ніхто не бачив. Збираються від штабу на Піски сани з гайдамаками прислати, сама чула... Ой, тікайте!

— Марш до хати! — гримнув Товстоган на дочку. — Та язик за зубами тримай.

— Що я, маленька? — ображено закрилило губи дівча.

— От бачиш, — кивнула Бобрішева Товстогану. — Саме час до Кирилленка сходити. Отам нас ніхто не сподівається. Спасибі, дою, — пригорнула дівчинку...

— Я з вами, — рішуче сказав Товстоган. — Лише конюх накинуй.

Городами пробралися до будинку сільського багатія. Той саме порався на подвір'ї. Похмуро вступився поглядом в озброєних людей, що хтось-звідки вирости перед ним, Бобрішев тицьнув йому під бік маузер:

— Нам твій фургон терміново знадобився. Запрягай! Хутко!

Занічнення. Початок у «Молодому комунарі» за 25 і 27 липня.

У ПАРТІЇ З СІМНАДЦЯТОГО

Кирилленко з безсилою люттю зиркнув на Миколу та його озброєних друзів. Мовчки подався до конюшні. Лука Пашко і Віктор Гольша пішли за ним. Вивели коней, запрягли. Швидко за язали Кирилленка, покляли його, сповитого, наче немоща, з клямом у роті на сіно і вимчати на вулицю. Біля першого ж повороту вискочили на засніжені городи, щоб не зустрітися з петлюрівцями. Зупинилися в березі, на городі Бобрішевих. Швидко забігли на подвір'я, забрали в сараї два кулемети, патрони до них, кілька гвинтівок.

— Добре, що встигли до петлюрівців, — силкуючись над ящиком з патронами, радо промовив Гольша. — Такого добра для петлюрівців жаль...

Тим часом Бобрішев заскочив на секунду до хати.

— Ладнайся! — гукнув дружині. — Забирай дітей, переховуйтеся у Товстоганів. Петлюрівці в селі, можуть мене розшукувати, — скоромовкою додав з порога.

Вирішили їхати під Лутківський ліс, бо найімовірніше було, що петлюрівці вирушать через Лутківку десь у напрямі

Малої Виски. Городами проїхали непоміченими. Та й нескроже було, щоб петлюрівці когось розшукували. Коли переманули Троянову греблю (вирішили їхати саме через неї, хоч і в об'їзд, за безпечніше), напружену мовчанку, що панувала всю дорогу, порушив Бобрішев:

— Мабуть, за спирт узялися, їм тепер не до нас... Начальство поїхало — гуляй Вася!..

— От ми їх і пригостимо, — сердито буркнув Пашков, любовно поглажуючи ствол «шоссе».

Для засідки вибрали поворот біля лісу, де стрічка дороги на Малу Виску через Лутківку круто звертала ліворуч. Коней завели в ліс, так, щоб не видно було з дороги, але й щоб можна було в будь-яку мить вискочити фургоном з лісу прямо на дорогу.

— Ой! — радо вигукнув Гольша. — Та тут ідеальна місцина для засідки!

Справді, неглибока, прикидана снігом канава півколом повторювала поворот дороги і була схожа на окоп. Установили швидко кулемети, приготувалися до бою. Товстоган не полинів-

ся навіть утопати добре сніг на дні канави.

— Зручніше буде.

— Ти що, зимувати тут зібрався? — кепкував з нього Гольша.

— Ось як доведеться кулям кланятись та носом у сніг тикатись, тоді побачиш, — незлобливо озвався Микола...

Раптом на дорозі з'явилася п'яна петлюрівська зграя, яку супроводила чимала валка з награваним добром. Видно січовики добре-таки приклалися до спирту, бо горлали піснями. Горлали невлад, не слухаючи один одного, тому-то на татакання кулемета спочатку навіть не зреагували. І лише, коли перші вершинки попадали з коней, а сніг під ними став червоніти, в гурті січовиків виникла паніка. Назад відступати заважала валка, що займала майже всю ширину дороги. Кинулися вріднобіч, дехто заліз і почав люто відпльовуватись гвинтівковими пострілами. Не розгубилася лише петлюрівська верхівка. При перших же пострілах вона накинвала п'ятами. Добре, що їхали пани-атамани позаду своїх січовиків.

Важко сказати, чим би кінчився бій п'яти відважних з петлюрівцями, та в цей час із Лутківки на стрілянину присів партизанський загін глосдянина Митрофана Калька.

Побачивши, що непереливки, петлюрівці кинулись навітьок. Але порятунку в глибокому снігу не знаходили: і там настали їх кулі.

Після бою глосдяні партизани міцно тиснули руки п'ятірці відважних.

— Не страшно було? — питав Митрофан Калько великовисівців.

— Знаєш, якое про те, що нас тільки п'ятеро, — думалось, — відказав Бобрішев. — Справді вийшло — не числом, а вмінням. Та якби не присіли ви, то хтось як там склалося б...

Ю. ДМИТРЕНКО.

З ПІСНЕЮ — ХОРОШИЙ НАСТРІЙ

Коли людині добре, коли вона задоволена результатами своєї праці, своїм життям, бачить і осмислює корисність свого існування, тоді з її грудей мимоволі рветься пісня. Вона — наче своєрідне прагнення людини поділитися з навколишнім світом радістю. Мені здається, що для хлібороба саме таким одкровенням стала пісня «Шумлять хліба». Вам доводилось коли-небудь бачити обличчя комбайнерів, коли звучать слова: «Хліба на лево, хліба направо...»?

Мені доводиться і досить часто. Коли соліст нашої художньої агітбригади Віктор Бабенко виконує цю пісню і бачиш, як уважно, задумливо слухають люди ці прості, сердечні слова, — почуваш гордість за свою культурно-мистецьку професію, розумієш, яка потрібна в полі пісня.

Короткі хвилини перепочинку, під час яких виступає бригада, ми прагнемо використовувати як найефективніше. Перед початком нашої програми лектор В. Ф. Воленко, викладач Бобринецького сільськогосподарського технікуму, проводить коротку бесіду-лекцію, відповідає на запитання механізаторів, роз'яснює матеріали лінійного Пленуму ЦК КПРС.

Потім лунуть полем пісні, котрі ми даруємо кращим із кращих. Тим, хто вже астиг відзначитись на цих нелегких, за погодними умовами, ювілейних для комсомолу жнивах.

Репертуар наш різноманітний. Тут і «Врожай» О. Смолянського на слова В. Юр'єва, і «Пісня не знає границь» композитора Б. Аверкіна, і російські народні пісні... Виконуємо, звичайно, й замовлення хліборобів.

Члени агітколективу: Галина Рожкован, Люба Шабатина, Людмила Двірна, Наталка Пижова, Микола Бондаренко, Леонід Якубський, Валентина Рєпа, Наталя Пасниченко. Це вони дарують жнивням хороший настрій. А він, погодьтеся, за погодних умов цього року важить багато. Зміцнити у людей віру в те, що врожай буде зібрано без втрат, надихнути їх на трудовий подвиг — таке завдання ставимо перед собою ми, культурні люди. Недарма ж кажуть: з піснею і працюється легко і відпочивається добре.

В. КРАВЦОВ,
директор Бобринецького районного Будинку культури, член агітбригади «Степівчанка».

РАБОТОРГОВЦІ XX СТОЛІТТЯ

Федеральне управління в постійному місці або зовсім питань праці у ФРН зареєструвало 888 фірм, які надають своїм клієнтам ро-

бочу силу «напрокат». Тільки за другу половину 1977 року 125 тисяч робітників і службовців було таким чином передано на певний час різним підприємствам. Думки і побажання самих трудящих не брались до уваги.

Більшість з тих, кого «здають напрокат», — безробітні. Немало серед них людей, які приїхали у ФРН з Туреччини, Греції, Італії та інших країн на заробітки, але не змогли знайти по-

стоїного місця або зовсім опинились на вулиці.

(ТАРС).

Під силу — «забагато»

Вчора в будинках робітників радгоспу «Шарівський» Олександрівського району догало світитиметься голубий вогник телекрана. І хоч яким напруженим буде трудовий день, збиратимуться біля екрана всі — від старого до малого. Може, серед тисяч делегатів XI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Гавані їм пощастить побачити, впізнати свого земляка Анатолія Яценського, якому юнаки і дівчата Кіровоградщини довірили представляти на цьому форумі юнш нашої країни.

Чотирьох років йому до свого свята Анатолій, не підозрюючи навіть, що випаде йому така честь. Дбав більше про те, щоб автомобіль був справним, та виконував як слід шоферські обов'язки. Коли ж людина не думає про нагороди, а працює на совість, то їй удача не забариться. Минулого року став переможцем змагання серед молодих шоферів району, перевіз понад 14 тисяч гектирів хліба. До речі, як член комітету комсомолу радгоспу і райкому комсомолу кандидат у члени КПРС Анатолій Яценський відпові-

вчора в Гавані відкрився XI Всесвітній Фестиваль Молоді. Серед його учасників є і посланці комсомолу Кіровоградщини. Про них наша розповідь.

дає за організацію соціалістичного змагання серед молоді господарства. І особистим прикладом показує, як треба трудитися. За це його й поспішали делегатом на XXIII з'їзд комсомолу України.

Вся біографія? Та ні, ще Анатолій може працювати зварником, закінчив курси відразу після школи. А нині заочно вчиться на третьому курсі Бобринецького сільськогосподарського технікуму, буде агрономом. Чи не забагато для однієї людини? Ні. Тоді якраз від силу те «забагато». Агрономові ж ніколи не завадить уміти водити автомобіль. Та ще так, як Яценський.

М. МУЛЕНКО,
секретар комітету комсомолу радгоспу «Шарівський» Олександрівського району.

Слово про товариша

Ігоря Павлова люблять і поважають друзі. До нього приходять поділитися болем і радістю. Недарма Кіровоградське студентське товариство послало його на молодіжний форум у Гавану.

На рахунок студента п'ятого курсу факультету будівельних і шляхових машин Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування молодого комуніста Ігоря Павлова багато добрих справ. Він успішно вчиться, активіст громадської роботи.

Важко навіть перелічити, чим займався він протягом чотирьох років свого навчання. Ігор був заступником голови студентської ради гуртожитку, потім секретарем комсомольського бюро факультету, заступником секретаря комітету комсомолу інституту, членом студентської комісії факультету, громадської приймальної комісії, партійного бюро факультету, відповідав за роботу з молоддю...

У комсомольську роботу Ігор

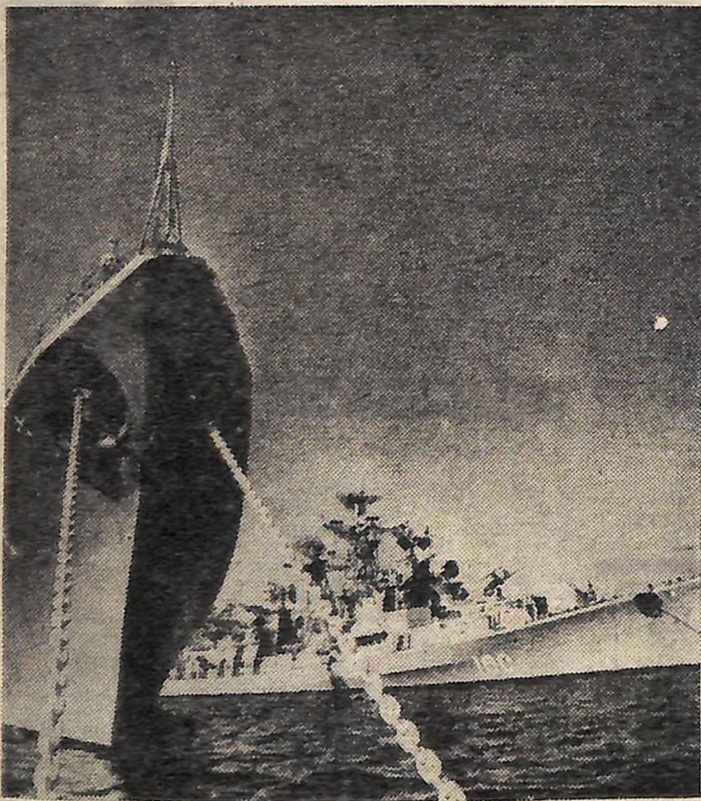
вкладає душу. І може, тому жодне питання організації суботників, етикету художньої самодіяльності чи оформлення засобів плакатної агітації його не обходять. Як заступник секретаря комітету комсомолу Ігор відповідає за організаційну роботу. Організація навчання аспірантів, підготовка до комсомольських зборів — це його безпосередні обов'язки. Іх доручили Ігорю не випадково. Адже основна його якість — небачені організаційські здібності. А для комсомольського активіста це чи не найважливіше.

Ігор любить свою майбутню професію будівельника. Мабути, тому він — активіст руху студентських будівельних загонів. Студентський загін «Дорожник-76», у якому Ігор був комсоргом, за підсумками соціалістичного змагання серед загонів посів перше місце в області. А самого Павлова за роботу в студентських заганах нагородили Грамотою ЦК ЛКСМУ. Постійно відзначаючи свою причетність до загальних справ країни, загін Павлова, ударно працюючи, перерахував до фонду фестивалю понад 300 карбованців.

О. СІМБАБА,
секретар комсомольської організації інституту.

Завтра — День Військово-Морського Флоту СРСР

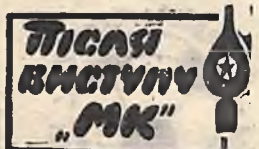
У частинах і на кораблях Червонопрапорного Чорноморського флоту йде напружене літнє бойове навчання. Наслідуючи приклад передових військових колективів — ініціаторів соціалістичного змагання в Збройних Силах СРСР, моряки-чорноморці наполегливо оволодівають сучасною технікою підвищують бойову готовність.

● На варті рідних берегів.

● Відмінник навчання командир відділення, спеціаліст I класу, старшина I статті Віктор ІВАНІЦЬКИЙ.

Фото Ю. ІЛЬЕНКА.
(Фотохроніка РТАУ).

«ПОЛЕ ТВОЄ НАДІЇ»

Слід нагадати, що в передовій статті під таким заголовком першого липня «Молодий комунар» критикував Маловісківський, Новоархангельський, Компаніївський та Онуфріївський райкоми комсомолу за ослаблення організації молоді на вчасне проведення ремонту техніки до жнив і комплектації комсомольсько-молодіжних збірних екіпажів.

Перший секретар Мало-вісківського райкому комсомолу Олександр Мартинюк повідомив, що статтю було обговорено на бюро, критику визнано справедливою. «Справді, комітети первинних комсомольських організацій і райком комсомолу не по-діловому поставились до комплектації комсомольсько-молодіжних збірних екіпажів», — говориться в офіційній відповіді. Комітети вжили негайних заходів. Нині у жнивах беруть

молодіжних екіпажі. Районний штаб «Комсомольського прожектора» провів рейд-перевірку готовності техніки до збирання врожаю цього року. Матеріали рейду опубліковано в районній газеті «Будівник комунізму».

Райком комсомолу зобов'язав комітети комсомольських організацій господарства, де не було створено комсомольсько-молодіжних екіпажів, створити їх і, взявши під постійний контроль, подати допомогу. Між молодими механізаторами на час жнив організовано соціалістичне змагання за звання «Кращий молодий комбайнер», «Кращий молодий тракторист», «Кращий молодий зодій».

Компаніївський і Онуфріївський райкоми комсомолу продовжують відмовчуватись. Чи не тому, що все залишилося, як і було?

НА ГАСТРОЛІ ДО КІРОВОГРАДА ЗАВІТАВ
ОДИН З НАЙСТАРШИХ ТЕАТРІВ ПІВДНЯ РОСІЇ — ТАГАНРОЗЬКИЙ
ОРДЕНА «ЗНАК ПОШАНИ» ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР
ІМЕНІ А. П. ЧЕХОВА

ПРО МОЛОДЬ, ДЛЯ МОЛОДІ

ТЕАТР було створено на початку XIX століття. Найталановитіші актори Росії XIX і XX століть часто виїжджали до Таганрога — одного з великих портів Азово-Чорноморського басейну. З театром пов'язане ім'я А. П. Чехова. Саме в цьому місті гімназист Антоша Чехонте знайомився з магичним світом театру, саме про нього писав своїй знайомій артистці: «Насправді Таганрог — непогане місто, там люблять театр і розуміють».

Однією з визначних ліній репертуару Таганрозького театру була й залишається чудова драматургія Чехова. Залишаючись вірним класичному репертуару, театр не забуває проблем сьогодення.

Найбільше театр хвилюється за тих, хто тільки починає життя. Проблема становлення особистості — одна з найважли-

віших для таганрозців. Сьогодні в репертуарі — цікаві твори про молоді для молоді. У виставі за п'єсою литовського письменника Ю. Грушаса «Любов, джаз і чорт» показано, до чого призводить філософія «надлюдина», манія величності, гіпертрофоване розуміння власного «я», моральна бездуховність, яка притаманна трьом «хипуючим» юнакам. Злочин — ось підсумок такої життєвої позиції.

Молодіжній аудиторії присвячено й виставу, про яку давно мріяв колектив — «Це було в Таганрозі». Ця п'єса — своєрідний пам'ятник таганрозьким героям-підпільникам, які загинули під час війни. Виставу нагороджено почесним дипломом на фестивалі, присвяченому 60-річчю Радянської влади, її серед кращих вистав року відзначило Міністерство культури РРФСР.

У виставі бере участь уся молодь театру. І це не поодинокі явище. В багатьох роботах театру Кіровоградці зможуть побачити лауреатів огля-

дів творчої молоді Світлану Ливаді, Ольгу Шумливу, Ірину Грищенко, Олену Хекало, Олену Бачуріну, Людмилу Раскенич, Володимира Назарова, Анатолія Дьорняникова, Володимира Трифонова.

Порушуючи гостру молодіжну тему, театр пропонує кіровоградцям знайти спільну відповідь на хвилюючі питання сучасності.

Чекаємо вашої думки, молоді кіровоградці!

В. ГЛУШКО,
помічник головного режисера театру по літературній частині.

На фото: сцена з вистави Л. Жуховицького «Жуна із Будапешта».

ЧЕРВОНИЙ РОДОВІД

I.
Став над обрієм
Жовтень червоно,
Розгорівся в усі уюди.
І злетів в атаці коні,
В полі люди зійшлись —
груди в груди.
То зійшлись два світи у полі
На криваву і люту січ.
Перший — вибороти любов волю,
Другий — рабство
відстояти вічне.
Я веду родовід від першого,
Що кайдани розбив в герці.
Скаче вершник,
червоний вершник
Через долину мою, через серце.

II.
У далеке мє село
Докопалося: «Всім, всім, всім!»
Дід мій танку збив на чоло,
На коня сів.
Закрився степами шлях,
Шабля-поміг злетіла.

Дід Марко загинув у боях
За робоче, за праве діло.
Тільки справа його жила
У атаках гарячих.
А вдова край села
Виглядає його і плаче.
Невернувся, та не всі,
Зналивши зорю над стеном, —
Йди, господарю, сій.
Щастя вродить для тебе.

III.
Комсомольні тридцятні,
Наві майні й батьки,
Ходять з хати у хату,
Агітують дядьків.
За колосні агітують,
Кличуть в поле життя.
Ворог пильно чатує,
Та нема вороття
Десятині голодній
У безрадості днів.
Бачу, бачу сьогодні
Молодими батьків.
Щедро нива вродила —
Море стиглих колосів.
Набирається сили
Мій і їхній колос.

IV.
Листи-трикутники потерті —
З далеких фронтів доріг,
Мій батько захистив мене
від смерті,
А сам — поліг.
Поліг в борні за праве діло,

Боронячи країну у бою,
Щоб сонце радості світало,
Щоб пранори цвіли в мазю,
Щоб пламенило кумачево
Жовтєве свято на віки...
Велику справу Іллічеву
Ось так передавали нам батьки.

V.
Нас з ними із одної
крини куте,
Гартованої в праці і боях.
Менше птах, злітає
в небо круто
Револіційний стая.
Йдемо і дружно, й величаво

В звитязі буднів трудових
До нових звершень і до слави
Від днів буремних, від яких
Беруть початок наша доля.
І кораблі космічний світ,
І пишених в колосіх полі,
І мій червоний родовід.
Уже не піз, але й не ранок,
А пелюстка та межа.
Коли виходить день на ганок,

А в небі зорі — ніби жар.
Стою на цій межі щасливо,
Немов народжений ізнов
Разом із дном, що паче диво,
Примари поці поборою.
Г відкриваю таємницю
В собі і в світі, що нараз
Гарячим сонцем освітлюється,
А разом з ним — і кожен з нас.

ЛІРИЧНЕ

Ти — берег мій,
Моє спасіння,
Яке шукає
Серед хвал
Моя надія,
В серця білі,
А вітер в очі —
Свій, свій!
Дай сили,
Дай снаги пам'яті,
Знайди мене,
Зігрий мене —
І все минуле,
Обмислю,
Ліне про нього не розвину.
Я допишу
І обійму
Спасіння берег
І тоді
Нараз по-справжньому
Відчую,
Що всім завдячений
Тобі.

м. Кіровоград.

„ЗІРКА“ — „СПАРТАК“ — 0:0

Початок другого кола — це пік футбольного сезону. Кожен матч — принциповий, і втраченого очка не повернеш. Саме в цей період футболісти досягають найкращої спортивної форми.

Одним позавчорашній матч «Зірки» і житомирського «Спартак» більше нагадував весняний, «початковий» футбол: так багато в ньому команди допускали помилок і тактичних промахів.

Здавалося б, кому-кому, з господарям поля після невдалих ігор на виїзді хоча б потрібно мати трохи лідерів. Але лідери нашою командою не вийшли. «Зірка» ж провела матч нижче своїх можливостей, за дев'ять хвилин так і не змігши налагодити літню й агресивну гру в нападі.

Олександр Алесєєв, Валерій Самофалов, який грав під десятим номером, і Володимир Новиковський ділили самі по собі, не шукаючи, по суті, спільної мови. Захист «Спартак» не підпускав футболістів «Зірки» на власний штрафний майданчик, і останні, виходячи з ситуації, часто праніювали дальні удари, та всі вони були неточними.

Лише в другому таймі Володимир Новиковський мав реальну можливість за-

бити гол. Отримавши м'яч в ідеальній позиції біля воріт, він пробив, але в останню мить воротар заступив шлях м'ячу. Звичайно, «Спартак» задовольнився нічиєю, а ось господарям поля не можна було втішатися досягнутим результатом. Бо ж можна гра другого кола — вирішальна.

М. СОМОВ

Інші матчі туру закінчилися так:
«Фрунзенці» (Суми) — «Кристал» (Херсон) — 1:1; «Десна» (Чернігів) — «Атлантика» (Севастополь) — 1:2; «Колос» (Полтава) — «Суднобудівник» (Миколаїв) — 1:1; «Металіст» (Харків) — «Старт» (Тирасполь) — 3:0; «Колос» (Нікополь) — «Новатор» (Жданов) — 3:2; «Кривбас» (Кривий Ріг) — «Шахтар» (Горлівка) — 3:1; «Дніпро» (Черкаси) — «СКА Київ» — 0:0.

Ось такий вигляд має верхня частина таблиці:

	І	М	О
1. «Колос» Н.	25	34—14	38
2. «Металіст»	25	35—10	38
3. «Кристал»	25	30—13	35
4. «Кривбас»	25	39—20	34
5. «Зірка»	25	29—14	34
6. «Букovina»	24	31—17	31
7. «СКА К.	24	38—17	31
8. «СКА Л.	22	25—20	26
9. «Спартак»	22	30—22	25
10. «Атлантика»	25	27—27	25

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу п'єс і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обласного
ЛКСМУ г. Кіровоград.
Газета печатається
на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова,
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Гаїпки, 2.

ПОНЕДІЛОК

31 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 —

«Час». 8.35 — Гімн України.
8.55 — «Хай зникне буде сонце». Концерт. 9.25 — Телевізійна для дітей «Веселі історії». 10.40 — «У світі театру». 14.30 — Кінопрограма 15.30 — Вірші та пісні Лебедєва-Вулича. 16.15 — «Чисті води Байкалу». 16.45 — Концерт народної ансамблю танцю «Гордість». 17.15 — Зв'язки юнацької телебачки «Орля» з Героєм Радянського Союзу адміралом В. Алесєєвим. 18.00 — «День за днем». (К.д.). 18.15 — На XI Всеукраїнському фестивалі молоді і студентів у Галичі. 18.50 — «Рік третій» — рік ударний». «Гарантія якості» — від проекту до виробу». 19.35 — М. Міронюченко. «Андрій Колосов». Телевізійна 21.00 — «Час». 21.50 — На XI Всеукраїнському фестивалі молоді і студентів. Концерт політичних пісень. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 —

К. т. Новини. 10.20 — Для дітей. «Сонечко». 10.40 — Фільм «Іван Бровкін на цілці». 16.15 — «Міні Дюга Байкоха». Вистава. 17.50 — Хореографічний мініатюр. 18.00 — «Так у нашому роду поспіває». Випанування династії механізаторів Путенцових. 18.30 — Фільм-концерт «Григорій Раканов». 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — К. т. «Веселі». Музична програма. 20.15 — «Україна живе». 20.25 — Концерт фортепіанної музики. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.30 — Телефільм «Балада про Білогорівку». По закінченні — К. т. Новини.

ВІВТОРОК

1 СЕРПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 —

«Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — «Цірк — дітям». 9.35 — М. Міронюченко. «Андрій Колосов». Телевізійна 11.00 — Концерт радянської пісні. 14.30 — Кінопрограма. 15.30 — «Вірність». 6. Шварц. 16.15 — «Вірність» на Шинці». Телевізійна. 16.45 — Фільм для дітей. 18.00 — Новини. 18.15 — На XI Всеукраїнському фестивалі молоді і студентів у Галичі. 19.00 — Рішення літнього (1978 р.) пленуму ЦК КПРС — в акті. «Турбота про кадри для села». 19.15 — Концерт. 19.55 — До 31 річниці Паралі по

безпені і співробітництву в Європі. Док. телефільм «Мирного життя тоді. Європа». 21.00 — «Час». 21.30 — «Народний артист РРФСР Л. Марков». 22.40 — П. Натаніш. Концерт для скрипки з оркестром № 1. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 —

К. т. Новини. 10.15 — К. т. «Веселі». 11.00 — Телефільм «Балада про Білогорівку». 16.15 — Ветеранський концерт. 16.45 — «Твоє комсомольське життя». 17.30 — Музичний фільм «Молдавські пісні». 18.00 — Реклам. Оголошення. 18.30 — «3 антології російського роману». 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — «Україна живе». 19.40 — «Аліманих Кіноподорожі». 20.00 — К. т. В. Біз. «Шукачі перлин». Вистава. 20.45 — К. т. «На добраніч, діти!». 21.00 — К. т. «Час». 21.30 — К. т. Продовження вистави «Шукачі перлин». 22.25 — «Старт». По закінченні — К. т. Новини.